

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422200302
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8422200302.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu I. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, XXX XX K., právne zastúpený advokátom JUDr. Pavel Zavacký, so sídlom Hradné námestie 29, 060 01 Kežmarok, proti žalovaným: 1. B. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, XXX XX K., 2. F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, XXX XX K., žalovaní v 1. a 2. rade právne zastúpení advokátom JUDr. Andrej Pataky, so sídlom Hlavné námestie 2, 060 01 Kežmarok, 3. O. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, XXX XX K., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok, č.k. 8C/19/2022-14 zo dňa 17. februára 2022, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Mení uznesenie tak, že žalovaným v 1. a 2. rade ukladá povinnosť umožniť žalobcovi na nevyhnutnú dobu, najviac na dobu XX kalendárnych dní od právoplatnosti tohto uznesenia a v nevyhnutnej miere vstup na pozemok registra „C“ parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX mX zapísaný v LV č. XXX pre obec a k.ú. K. za účelom vykonania údržby na rodinnom dome súp. č. XXX, postavenom na pozemku registra C“ parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX mX a zapísanom v LV č. XXX pre obec a k.ú. K..

II. Zamietá návrh na vydanie neodkladného opatrenia proti žalovanému v 3. rade.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania proti žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

IV. Žalovanému v 3. rade nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že prvým výrokom uložil žalovaným povinnosť umožniť žalobcovi na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere vstup na pozemok špecifikovaný v tomto výroku za účelom vykonania údržby na rodinnom dome špecifikovanom v tomto výroku; druhým výrokom poučil žalovaných o možnosti podať proti žalobcovi žalobu o určenie, že jeho právo na vstup na špecifikovaný pozemok tu nie je a tretím výrokom rozhodol o náhrade trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 330 ods. 2, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia s tvrdením, podľa ktorého je výlučným vlastníkom špecifikovaných nehnuteľností - pozemku (zapísaného na LV č. XXX) a rodinného domu (zapísaného na LV č. XXX) a žalovaní v 1. a 2. a 3. rade sú podielovými spoluvlastníkmi špecifikovaného pozemku zapísaného na LV XXX (žalovaná v 1. rade vo veľkosti XX/XX v pomere k celku; žalovaný v 2. rade v podiele XX/XX v pomere k celku a žalovaný v 3. rade v podiele X/XX v pomere k celku). Žalovaní v 1. a 2. rade sú tiež podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu (zapísaného na LV č. XXX) postaveného na špecifikovanom pozemku, pričom rodinné domy účastníkov konania sú v tesnom susedstve.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z tvrdení žalobcu vyplýva, že vo vzťahu k žalovaným vystupuje v hmotnoprávnom postavení vlastníka susednej nehnuteľnosti, čo osvedčil listami vlastníctva a snímkou z katastrálnej mapy. Žalobca v súčasnej dobe realizuje rekonštrukčné práce na svojom rodinnom dome, preto za účelom prístupu k rodinnému domu zo strany susediacej s rodinným domom žalovaných potrebuje použiť prístup cez pozemok žalovaných. Už v nedávnej minulosti sa pokúšal realizovať stavebné práce, ale žalovaní mu to svojim odmietavým prístupom neumožnili, a to aj napriek ústnym a písomným žiadosťami ako aj oznámeniu obce K., čo žalobca osvedčil Žiadosťou z XX.XX.XXXX adresovanou F. V. K. i Oznámením vstupu na pozemok vydaným F. K. dňa XX.XX.XXXX. Z predložených listinných dôkazov mal za to, že žalobca ako navrhovateľ neodkladného opatrenia existenciu vzťahu medzi ním a žalovanými upraveného právom osvedčil, čím zároveň preukázal splnenie základnej podmienky pre posudzovanie ďalších zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca osvedčil i existenciu práva, ktorého porušenie alebo ohrozenie možno efektívne chrániť rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného dôvodu tak v ďalšom súd skúmal splnenie podmienky potrebnosti dočasnej úpravy pomerov. Žalovaní svojím konaním znemožňujú žalobcovi riadnym spôsobom realizovať rekonštrukčné práce na nehnuteľnosti (konkrétne na jeho rodinnom dome), preto o potrebe dočasnej úpravy pomerov sporových strán neodkladným opatrením za daných okolností nemal súd prvej inštancie vážne pochybnosti. Zo skutkových tvrdení obsiahnutých v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčené také konanie žalovaných, ktorým už reálne zasiahli do výkonu práva na užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, pričom tento zásah i naďalej trvá. Uložením povinnosti žalovaným sa v danom prípade poskytuje žalobcovi plnohodnotná súdna ochrana a zabezpečuje i trvalá úprava pomerov medzi stranami, čím toto rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia konzumuje rozhodnutie vo veci samej. Žalovaní boli zároveň poučení o právnom následku podania žaloby spočívajúceho v tom, že súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým prípadnej žalobe vo veci samej vyhovie.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca bol v konaní úspešný, preto mu bol voči žalovaným priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade, a to v celom rozsahu. Odvolanie podali z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia. Namietali, že súd prvej inštancie jednoznačne nesprávne postupoval, keď aj napriek tomu, že žalobca tak nežiadal, nariadil neodkladné opatrenie, ktoré je charakteristické ako podanie vo veci samej. Ďalej namietali, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s otázkou pasívnej vecnej legitímácie, a to najmä vo vzťahu k označeniu žalovaného v 3. rade v žalobe a na označenie vlastníka v doloženom liste vlastníctva, pričom na liste vlastníctva je tiež poznámka o titule nadobudnutia vlastníctva pred samotným rokom narodenia žalovaného v 3. rade. V tomto prípade je zrejmé, že žalovaný v 3. rade nie je osobou majúcou vlastnícky vzťah k predmetnej nehnuteľnosti, a teda z hľadiska hmotného nie je ani pasívne legitimovanou osobou. Nesprávnym postupom súdu tak došlo k tomu, že je zviazaná osoba bez právneho vzťahu k nehnuteľnosti a naopak, tejto osobe môže byť spôsobená ujma vo forme náhrady trov konania, prípadne iných sankcií z predmetného rozhodnutia. Naopak na druhej strane, súd nekonal so všetkými vlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti ako to vyplýva z hmotnoprávnej normy a navrhovateľom doloženého listu vlastníctva, ale bol opomenutý jeden vlastník, čím bolo porušené jeho ústavnou garantované vlastnícke právo. Zároveň sú toho názoru, že súd nesprávne vyhodnotil osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov, keďže žalobca bližšie nešpecifikoval o aké opravné práce sa jedná, kto ich vykonáva a v akom rozsahu je potrebný vstup na ich pozemok a po akú dlhú dobu. Súd prvej inštancie dal I. výkonom akési časovo neobmedzené povolenie na vstup na ich pozemok, čím zároveň vytvoril nebezpečnú situáciu, kedy žalobca bude môcť vstupovať na ich pozemok pod

zámkou vykonania údržby, ktorá je časovo neohraničená a nie je ani ohraničená z pohľadu možnosti pohybu po pozemku. Poukázali tiež na to, že žalobcovi bol umožňovaný vstup na ich pozemok, o čom svedčí aj realizácia podbytkov strechy, zateplenie, avšak predstava navrhovateľa, že im večer oznámi, že na druhý deň potrebuje prístup na ich pozemok je nemysliteľná. Uviedli, že je to práve žalobca, ktorý neustále vykonávaním rekonštrukčných prác zasahuje do ich vlastníckeho práva, nakoľko jeho strecha presahuje aj na ich pozemok. Namietali zmätočnosť a nevykonateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď pred samotným rozhodnutím neodstránil vady podania. Navrhli, aby odvolací súd zmenil predmetné rozhodnutie a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol. V prípade úspechu žiadali priznať voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že predmetné konanie bolo vyvolané neochotou až aroganciou zo strany žalovaných v 1. a 2. rade, kedy jeho oprávnené žiadosti už v nedávnej minulosti ignorovali a neumožnili mu vstup ani na žiadosť starostky obce. Uviedol, že v súčasnosti opätovne žiadal o vstup na ich pozemok za tým istým účelom, čo mu však nebolo umožnené a to ani po nariadení neodkladného opatrenia a ani po príchode policajnej hliadky. Poprel tiež tvrdenia o tom, že vo večerných hodinách prišiel požiadať o vstup. Navrhol napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdiť ako vecne správne.

8. Žalovaní v 1. a 2. rade sa vyjadrili tak, že žalobca sa nevyjadril k zásadným skutočnostiam uvedených v odvolaní a iba nekonkrétne uvádza, že mu malo byť zabránené vo vstupe, ale bez uvedenia za účelom akej opravy alebo rekonštrukcie a na aký dlhý čas. Žalobca si nemôže myslieť, že bude mať zriadený vstup na ich pozemok len na základe ľubovôle, pričom zdokumentovali, že mu umožnili vykonať rekonštrukciu domu z ich pozemku. Rovnako si nie sú vedomí zabránenia prístupu po vydaní neodkladného opatrenia v prítomnosti polície, čo nezdokladoval žiadnym zápisom. V plnom rozsahu poukázali na podané odvolanie a navrhli zmeniť vydané rozhodnutie a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietnuť.

9. Žalovaný v 3. rade sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že nespochybňuje právo žalobcu na vstup na pozemok vo vlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade, avšak spoluvlastníkom na dotknutých pozemkoch nie je a ani nikdy nebol. Na liste vlastníctva je uvedený spoluvlastník O. D., avšak bez uvedenia dátumu narodenia, preto z verejne dostupných informácií nie je možné jednoznačne určiť, že jeho osoba je spoluvlastníkom na špecifikovanej parcele. Uviedol, že ani po právnej stránke nie je spoluvlastníkom a ani spolužalovaným proti žalobcovi a skutočnosť, že nie je vlastníkom pozemku je uvedená aj v liste Štátny stavebný dohľad - odpoveď č.j. SÚ XXXX/XXXX-Pk zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý priložil. S vyjadrením právneho zástupcu žalovaných v 1. a 2. rade vo vzťahu k druhému a tretiemu bodu vyjadril súhlas v plnom rozsahu.

10. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

14. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Odvolací súd dospel k záveru o naplnení tejto odvolacej námietky, a to vo vzťahu k nedostatočnému skúmaniu pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 3. rade.

15. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Aj táto odvolacia námietka bola naplnená, keďže súd prvej inštancie síce aplikoval na predmetný prípad správny právny predpis, ale tento nesprávne interpretoval.

16. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to: (i) ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo (ii) ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže urobiť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení. Podmienkou je taktiež osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlený zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávnenej strany sporu. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a bez osvedčenia potreby neodkladne upraviť pomery. Pred nariadením neodkladného opatrenia je postačujúce pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Navyiac, pojem potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je potrebné vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma.

17. Pojem „potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu“ treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma. Zmyslom neodkladného opatrenia je tak poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenej strane a zabrániť zhoršovaniu jej postavenia, a to napriek tomu, že súd nemá náležite zistený skutkový stav. Musí sa prihliadať na ochranu oprávnených záujmov toho, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada. Na druhej strane sa tiež musí prihliadať na ochranu toho, proti komu má navrhované neodkladné opatrenie smerovať, aj keď táto ochrana nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby prakticky znemožnila nariadenie neodkladného opatrenia.

18. Predovšetkým je potrebné poukázať na to, že v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné (pozri uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010).

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd neskúma okolnosti, ktoré sú dôležité pre konanie vo veci samej a svojim rozhodnutím nemôže prejudikovať rozhodnutie vo veci samej. Ide len o skúmanie splnenia podmienok potreby bezodkladnosti vydania rozhodnutia, o ktoré strana žiada, resp. pravdepodobnosti ohrozenia jej práv a oprávnených záujmov. V prípade rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je potrebné, aby strana predložila dôkazy, ktoré by s istotou preukázali ohrozenosť jej práva, avšak musí predložiť aspoň také dôkazy, ktoré by jej právo alebo ohrozenie tohto práva alebo výkonu rozhodnutia aspoň osvedčovali a jej tvrdenia aspoň spravdepodobňovali.

20. Žalobca sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal uloženia povinnosti žalovaným umožniť mu vstup na ich pozemok na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere za účelom vykonania údržby na jeho rodinnom dome, keďže títo mu svojim odmietavým prístupom neumožnili vstup na ich pozemok. Uvedené skutočnosti mal súd prvej inštancie dostatočne osvedčené, a to jednak výpisom z listov vlastníctva, snímkou z katastrálnej mapy a predloženými listinami so žiadosťou o vstup a oznámení o vstupe na pozemok. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie mal za dostatočne osvedčené, že v predmetnom prípade sú splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak len vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade, keďže existuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov. Vo vzťahu k trvaniu neodkladného opatrenia odvolací súd prisvedčil odvolaniu žalovaných v 1. a 2. rade majúc za to, že uloženie povinnosti umožniť žalobcovi vstup na ich pozemok za účelom vykonania údržby na rodinnom dome žalobcu bez časového obmedzenia by neprimerane zasahovalo do práv žalovaných v 1. a 2. rade, kedy žalobca by pod zámienkou údržby, resp. rekonštrukcie vlastného rodinného domu mal časovo neobmedzené právo vstupu na pozemok žalovaných v 1. a 2. rade, a teda v konečnom dôsledku by práce súvisiace s údržbou alebo rekonštrukciou mohol vykonávať nepretržite dlhodobo, čím by žalovaných v 1. a 2. rade neprimerane dlhý čas obmedzoval na ich vlastníckych právach. Odvolací súd rovnako poukazuje na už súdom prvej inštancie spomínanú Žiadosť o oznámení vstupu na susedný pozemok zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 6) v ktorej uviedol, že oprava bude realizovaná do XX kalendárnych dní, preto aj s ohľadom na uvedené bolo potrebné časovo obmedziť nariadené neodkladné opatrenie. Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné zmeniť I. výrok napadnutého uznesenia tak, že uložiť povinnosť je potrebné len vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade, a to len na nevyhnutnú dobu, najviac na dobu XX kalendárnych dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

21. Vo vzťahu k žalovanému v 3. rade dospel odvolací súd k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné zamietnuť. Odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaných v 1. a 2. rade v tomto smere za dôvodné, a to aj s poukazom na vyjadrenie samotného žalovaného v 3. rade v rámci odvolacieho konania. Z predloženého listu vlastníctva č. XXX, k.ú. K., obec K., okres D. vyplýva, že jedným z podielových spoluvlastníkov na nehnuteľnosti je aj O. D., ktorý je označený ako: „D. O., K., č. XXX, SR“ s tým, že titulom nadobudnutia vlastníckeho práva je „Z. XXXX - XXX/XX“. Z uvedeného listu vlastníctva tak vyplýva, že tretí podielový spoluvlastník nie je označený dátumom narodenia a titulom nadobudnutia jeho vlastníckeho práva je pozemkovoknižná vložka z roku XXXX, t.j. ešte pred rokom narodenia žalovaného v 3. rade. Označenie žalovaného v 3. rade tak nezodpovedá údajom vyplývajúcim z katastra nehnuteľností a nie je možné jednoznačne určiť, že žalovaný v 3. rade je osobou totožnou s osobou zapísanou na spomínanom liste vlastníctva. Rovnako aj z vyjadrenia žalovaného v 3. rade a ním predloženého dôkazu v rámci odvolacieho konania vyplýva, že tento nie je podielovým spoluvlastníkom na špecifikovanej nehnuteľnosti. Z uvedených dôvodov tak možno dospieť k záveru, že žalovaný v 3. rade nedisponuje pasívnou vecnou legitimáciou v tomto konaní, preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bolo potrebné voči nemu zamietnuť.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 388 C.s.p. zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. tak ako je uvedené vo výroku I. a II. tohto uznesenia.

23. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., tak že v konaní bol úspešný žalobca, keďže jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené, preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania proti neúspešným žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100%. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie

končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 C.s.p..

24. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovaným v 3. rade rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému v 3. rade nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V prvoinštančnom a odvolacom konaní bol síce úspešný žalovaný v 3. rade, avšak zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy prvoinštančného a odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnil. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).